

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਨੀਤੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰੀ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕੋ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਮੂਲ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। 9.10.1998

(9) ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 9.4.2014 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।

(10) ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰ: 2 ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਦੀ 17.9.2012 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ:2 ਦਾ ਵਿਆਹ 5.10.2012 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਉਹ ਸੀਅਣਵਿਆਹਿਆ

(11) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡੀ ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਮਿਤ ਅਗਰਵਾਲ

ਐਸ. ਐਸ. ਸਰੋਂ ਅਤੇ ਰੇਖਾ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ. ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ

ਰੋਜ਼ੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2015 ਦਾ ਸੀਆਰਡਬਲਯੂਪੀ

ਨੰਬਰ 222

ਅਗਸਤ 21, 2015

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—ਸ. 364-ਏ, 302, 201 ਨੂੰ ਐਸ. 34 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ—ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਰੋਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਐਕਟ (ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ) ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ—ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਡੀਐਮ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰੇ ਜਿਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ—ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ— ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੀ ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਮਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ - ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਪੈਰੋਲ

(ਪਰਾ ੪)

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੬)

ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੈਰੋਲ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 6(ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ)। ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੀ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ ੭)

ਭੁਪਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਬਰਾੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਅਰਜਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਏਏਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ।

ਐਸ ਐਸ ਸਾਰੋਂ ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (S.S. Saron, J.) ਜਨਰਲ ਆਫ ਪੁਲਿਸ (ਜੇਲ੍ਹਾਂ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 31.10.2014 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 05.02 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-2) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3) ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇਪੈਰੋਲ

(2) ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 364-ਏ, 302 ਅਤੇ 201 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 65 ਮਿਤੀ 03.08.2010 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ('ਆਈਪੀਸੀ' - ਸਬਿਪ ਵਿੱਚ)। 10.04.2013 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਆਪਣੀ ਕੈਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। 13

(i) (d) ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ('ਐਕਟ - ਸਬੰਧ ਲਈ)। ਇਸ ਨੂੰ 31.10.2014 (ਅਨੈਕਸਚਰ ਪੀ-4) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ. 133 ਮਿਤੀ 09.11.2011 ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 223/224 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਥਾਣਾ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 96 ਮਿਤੀ 03.06.2012 ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੈ ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਕੱਟੜ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਥਾਣਾ ਬਲਾਚੌਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਵਿਖੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 65 ਮਿਤੀ 3.8.2010 ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੇ ਜੁਰਮ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 364-ਏ, 302, 307 ਅਤੇ 201 ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 34 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 133 ਮਿਤੀ 9.11.2011 ਨੂੰ ਥਾਣਾ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 223 ਅਤੇ 224 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚੋਂ ਭੱਜਣ ਲਈ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੰਬਰ 96 ਮਿਤੀ 3.6.2012 ਨੂੰ ਅਸਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਖਰੜ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਵੀ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਧਿਰ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਭਗੌੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁਰਮ ਲਈ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਨਵਾਂਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਨੰ: 133 ਮਿਤੀ 09.11.2011 ਦਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 224 ਤਹਿਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈਕੈਦ

(4) ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ' ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਵੇਗੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਭਗੌੜਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 224 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ |ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.

(5) ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ , ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੈਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (i) ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਚੰਗਾ ਆਚਰਣ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 6 (ii) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੈਦੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ , ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੋਣ ਦੀ

ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈਆਰਡਰ

(6) ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਤਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 31.10.2014 (ਅਨੈਕਸਰ P- 4) ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਥਾਨਕ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਈ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭੰਗ ਹੋਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਰੋਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

(7) ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਰੋਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 (ii) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐਕਟ. ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਭਗੋੜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਕੱਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਕੈਦ

(8) ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, 31.10.2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਦਾ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਟਿਕਾਉ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ

(9) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 31.10.2014 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-4) ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ.

ਅਮਿਤ ਅਗਰਵਾਲ

. ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਜਨ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸੈਂਟਰਲ ਬਿਊਰੋ ਆਫ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਸਿਮਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2015 ਦਾ ਸੀਆਰਐਮ ਨੰ. M-

6758

ਸਤੰਬਰ 16, 2015

ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ, 1973—S.156—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—
Ss. 419, 420, 467, 468, 471—ਇਮੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1983—S.24—CBI ਨੂੰ ਜਾਂਚ
ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ— CBI ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ
ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—CBI ਨੂੰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ—ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ
ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 32 - ਸੀਬੀਆਈ ਮੈਨੂਅਲ
ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਸਿਰਫ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ
ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਹੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਧਾਰਾ
226 ਅਤੇ 32 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਬੀਆਈ ਨੂੰ
ਜਾਂਚ ਸੌਂਪ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ
ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੀਬੀਆਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ
ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸੰਜਮ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸੀਬੀਆਈ
ਮੈਨੂਅਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਜੰਸੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ
ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ..... ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ
ਠਾਲ-ਠਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਬੀ.ਆਈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜਾਂਚ ਬਿਊਰੋ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ